

23. „Dacă nu vedeți semne și minuni!”

**Cum întâmpină Isus pe oameni – Eberhard Platte**

**23. „Dacă nu vedeți semne și minuni!”**

*Cum încearcă Isus credința unui om*

Ioan 4.43-56

*„El a venit deci din nou în Cana Galileii, unde făcuse apa vin. Și era un slujitor împărătesc, al cărui fiu era bolnav, în Capernaum. «El, auzind că Isus venise din Iudeea în Galileea, a mers la El și L-a rugat să coboare și să-l vindece pe fiul său, pentru că era pe moarte.»”*  
(Ioan 4.46-47)

Asistența spirituală este strădania de a aduce sufletul omenesc în legătură corectă cu Dumnezeu și de a-l desface de toate celelalte legături – pentru a crede numai în cuvântul lui Isus.

Suzana ajunsese pentru prima dată într-o discuție cu creștini, la o seară de tineret. Toate acestea fuseseră ceva nou pentru ea, ce auzise acolo despre Isus și despre Biblie. Erau toate aceste lucruri credibile? și ce au ele de-a face cu viața ei? Ea trăia pe străzi și puținele ei catrafuse le adăpostise în caseta de bagaje din gară. Pierdută în gânduri, s-a făcut comodă pe băncile din sala de așteptare. Își va petrece noaptea aici și apoi va vedea ea mai departe. Ea nu plănuia niciodată în continuare; fiecare zi era o nouă provocare pentru supraviețuire. Deodată, un zdrahon de bărbat stătea lat în cadrul ușii. Fața sa buhăită de alcool rânjea în mod vicelan, în timp ce bloca ieșirea. „Fată, te prind eu în noaptea aceasta!” – În mod mecanic a vrut să pună mâna pe spray-ul ei de apărare, pe care îl avea în buzunarul pantalonilor pentru asemenea cazuri. Dar a băgat mâna în gol; se pare că îl rătăcise pe la creștini... - A apucat-o panica. Cum să iasă din capcana aceasta? În fața acestui uriaș nu are nici o șansă. Sau totuși? Un gând i-a venit în minte: Ce îi spusese creștinii despre acest Isus? Că se poate vorbi cu El, chiar dacă nu-L vezi – sigur, ei numeau aceasta să te rogi. Și au spus că acest Isus va ajuta. Oare să încerce și ea? Niciodată mai înainte nu avusese contact cu Dumnezeu sau cu Isus. Și de ce, în fond? Până acum se descurcase întotdeauna singură – dar în această situație? Și-a dat un impuls, apoi a strigat tare: „Isuse! Ajută-mă!” – Bărbatul din cadrul ușii a făcut un pas într-o parte, speriat, și s-a uitat în jur să vadă dacă este cineva pe care ea-l strigase - și Suzana a putut să fugă afară pe sub brațul său... - „Aceasta a fost prima mea rugăciune”, a spus ea mai târziu; atunci am observat: Acest Isus trăiește cu adevărat și ajută!” –

Cu două mii de ani în urmă: De ce un slujitor împărătesc se pornește la drum lung, din Capernaum până în mica cetate îndepărtată, Cana, din ținutul muntos galileean, la aproximativ 30 de kilometri. De ce vrea el neapărat să-L întâlnească pe tânărul și încă necunoscutul Predicator pelerin, Isus? Acesta făcuse o minune spectaculoasă în această cetate mică, în urmă cu câteva săptămâni, apoi plecase la Ierusalim, iar pe drumul de întoarcere ajunsese în Samaria. Dar ce se auzise despre El până acum era deja neobișnuit. Se vorbea în toată Galileea despre ce minuni făcuse în Ierusalim. Pe înaltul demnitar, care era în slujba lui Irod Antipa, îl chinuiau griji familiale. Fiul său este foarte, foarte bolnav și trage să moară. Nici un doctor nu mai poate să ajute, toți l-au abandonat. Ultimul fir de pai pentru tatăl îngrijorat este speranța în acest Isus. În fond, se poate încerca. Ce am de pierdut? Astfel L-a găsit în Cana pe Învățătorul și L-a rugat să vină cu el la Capernaum, ca să-l ajute pe fiul său.

23. „Dacă nu vedeți semne și minuni!”

### **Cum procedează Domnul Isus, cum câștigă El inima?**

Tatăl vede în Domnul Isus un doctor alternativ, care poate că este ceva așa, ca un tămăduitor, și dispune de posibilități deosebite ca să ajute. Dar reacția Domnului este mai degrabă de respingere și de trezire la realitate:

*„Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu credeți!” (Ioan 4.48).*

Da, de regulă, așa suntem noi, oamenii. Numai pe baza experiențelor și a evenimentelor trăite suntem pregătiți să ne încredem într-un om, respectiv, într-o afirmație. De prea multe ori, dacă am fost prea creduli, ne-am păcălit pe baza promisiunilor false. Aceasta ne face sceptici și neîncredători. Dar Domnul nostru Se așteaptă – când este vorba despre El și cuvântul Său – întâi să avem încredere. Abia apoi confirmă El încrederea noastră. Pentru dovezi nu este nevoie de nici o credință.

### **Cum rezolvă El „cazul” slujitorului împărătesc?**

Dar omul nu cedează. El se gândește la fiul său muribund. Doar de aceea a făcut el drumul așa de lung. Trebuie să-L ducă pe acest Isus cu el la Capernaum, ca să-i vindece fiul.

*„Doamne, coboară mai înainte de a muri copilul meu” (Ioan 4.49).*

Dar răspunsul Domnului Isus îl readuce la realitate și-l provoacă total:

*„Isus i-a spus: „Mergi, fiul tău trăiește” (Ioan 4.50).*

Ce să facă? Este aceasta numai o cacealma? Dacă merge acasă și fiul său a murit între timp? Ce va face atunci? Își va face întotdeauna reproșuri. Și cum va sta atunci în fața vecinilor sau a colegilor săi? De ce nu face acest Isus ceea ce a fost rugat? Se simte El prea bun pentru așa ceva? Aceasta ar trebui să fie, de fapt, o cinste pentru El, să-l ajute pe un slujitor împărătesc. Pe de altă parte: ce am de pierdut? Dacă dau crezare promisiunii, tot nu pot decât să câștig. Dacă într-adevăr corespunde și Isus poate să-mi facă fiul sănătos chiar de la distanță, atunci trebuie să fie mai mult decât un doctor, atunci trebuie să fie Cel trimis de Dumnezeu. Să îndrăznesc? Credința este întotdeauna un salt în necunoscut; el stă singur pe baza afirmației Domnului Isus.

*„Și omul a crezut cuvântul pe care i l-a spus Isus și a plecat” (Ioan 4.50).*

Acesta este lucrul cel mai bun pe care poate să-l facă. Iar Domnul nostru îi dă în drum spre casă siguranța credinței: slujitorii lui îi vin în întâmpinare cu vestea că fiul său trăiește. Și acesta este un principiu al lui Dumnezeu: certitudinea vine întotdeauna după credință; siguranța după salt.

Rezultatul:

*„El căuta deci să afle de la ei ceasul în care i-a fost mai bine. Și ei i-au spus: «Ieri, la ceasul al șaptelea, l-a lăsat febra». Tatăl a cunoscut deci că în ceasul acela Isus îi spusese: «Fiul tău trăiește». Și a crezut, el și toată casa lui. Din nou, Isus a făcut acest al doilea semn, venind din Iudeea în Galileea” (Ioan 4,52-54).*

23. „Dacă nu vedeți semne și minuni!”

### **Ce pot învăța eu din aceasta pentru consilierea spirituală?**

1. Crediința este întotdeauna un salt în necunoscut. Numai cuvântul Domnului este baza pe care poate crește credința. Și abia când crezi îți dă Domnul siguranța credinței.
2. Nu-I face Domnului propuneri cum trebuie El să ajute. El procedează întotdeauna după părerea Sa, și nu după dorințele noastre.
3. Cât de recunoscători putem să fim că drumul la Domnul Isus nu este decât la o rugăciune distanță. El nu mai este legat de timp și spațiu. Poți oricând să intri în legătură cu El, căci El este întotdeauna abordabil.
4. Încrede-te în cuvântul Domnului Isus, chiar dacă nu-ți poți imagina cum ar putea arăta ajutorul Său. El are la dispoziție orice posibilitate. Neputințele noastre sunt ocaziile Sale.

**Reține: Crediința este întotdeauna saltul în necunoscut. Este hotărârea de a-L crede pe Domnul Isus mai mult decât cred în sentimentul meu, în experiența mea sau în rațiunea mea. Bazează-te pe aceasta!**

---

© by Eberhard Platte

Tradus din: *Wie Jesus Menschen begegnet*, Christliche Verlagsgesellschaft Dillenburg,

Anul 2011, pag. 199-203.

Titlul original: „*Wenn ihr nicht Zeichen und Wunder seht!*”

Internet: [www.wachsen-im-glauben.de](http://www.wachsen-im-glauben.de)